

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gld.).

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vétrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XIX.

V Celovcu, 5. aprila 1900.

Štev. 14.

Prošnja.

Mnogo naročnikov nam je za letos ostalo s svojo naročnino še na dolgu, nekateri tudi še za lani. Vsem tem pridjali smo danes posebne listke in prosimo, da blagovolijo svoj dolg pri nas do 20. t. m. poravnati ali nam pa list vrniti, da vemo pri čem da smo in da moremo določiti, koliko iztisov nam je treba za prihodnje izdaje „Mira“ napravljati. Neredno vplačevanje naročnine napravlja tudi mnogo nepotrebne dela in truda, kar vse se lahko zabrani, ako se plačuje naročnina o pravem času. Opozarjamo torej tem potom še enkrat prijazno vse one naročnike, ki so z naročnino še na dolgu, da nam isto blagovolijo do 20. t. m. zanesljivo poslati, da se pošiljatev lista ne pretrga.

Upravništvo „Mira“.

Interpelacija

poslanca Einspielerja in tovarišev do nj. ekselence gospoda ministerskega predsednika in do nj. ekselence gospoda pravosodnega ministra o postopanju c. kr. političnega in c. kr. sodnijskega urada v Velikovcu zoper gospodarsko zadrugo v Sinčivasi in o konfiskaciji časnika „Mir“ v Celovcu.

V Celovcu izhajajoči tednik „Mir“ je dné 15. marca 1900 v št. 11. dobesedno objavil sledeči članek:

„Rotšedl — na delu.

Znano je, kako razni uradi nasprotujejo naši gospodarski zadrugi v Sinčivasi. Slavni mestni zbor slavnega Velikoveca ji nasprotuje kjer in kakor le more. Slavno c. kr. okr. glavarstvo velikovsko potrjuje postopanje Velikovčanov, oziroma župana Pin-

teriča, kjer in kakor more. Za obema pa je pričapljala še velikovška c. kr. sodnija, da nam tudi ona pokaže svojo — naklonjenost! Našim bralcem je gotovo še znano, kaj smo pisali ob imenovanju g. Rotšedla okrajnim sodnikom v Velikovcu. Da se takrat nismo varali, kaže sledeči slučaj:“

(Sledi že objavljeni in ne zaplenjeni ukaz in nezaplenjene opombe; potem članek nadaljuje:)

— „Pričakujemo skoraj, da bo velikovška občina morebiti napravila na vsaki strani mesta jedne vislice za naše zadržnike. Vlada govori toliko o podpiranju gospodarskih zadrug, njeni uradniki pa praktično tako izvajajo lepo teorijo! Obžalujemo, da je c. kr. sodnija pred kritiko preveč varna. Napravil se je seve priziv zoper tako obsodbo, bomo videli, kaj bo izdalo.

To je res vrhunec — napredka, da se ljudje obsojajo, ne da bi jih prej zaslišali! Največjemu hudodelcu je dana pravica, da se sme zagovarjati; samo kmet, kedar je Slovenec in celo ud — slovenske zadruge, te pravice nima! Gosp. Rotšedl se je s tem postopanjem pokazal v pravi luči! Le tako naprej! Vemo, da kruta sila rodi le odpor, a od vsega preganjanja pričakujemo za gotovo ta sad: da se bodo slovenski kmetje le tem bolj trdno oklenili slovenske zadruge!“

Predstoječi članek navaja določen slučaj in hoče samo pokazati, kolikemu nagajanju od strani nemško-nacionalnega občinskega zastopa v Velikovcu, kakor od strani c. kr. okrajnega glavarstva ter c. kr. okrajne sodnje so izpostavljeni udje gospodarske zadruge v Sinčivasi, in kako se prav premišljeno in dosledno iz narodnih in političnih vzrokov od strani velikovškega mestnega zastopa s pomočjo c. kr. uradov ovira in zadržuje uspešni razvoj in blagosono delovanje gospodarske zadruge, ki je ustanovljena v zboljšanje gmotnih razmer slovenskega kmetijskega prebivalstva podjunske doline. Iz vsebine članka je razvidno, da ni bilo postavnega vzroka za zaplembo.

Vkljub temu so se zaplenila uvodna mesta od „Rotšedl — na delu“ . . . do . . . „kaže sledeči slučaj“, kakor tudi konec od „Pričakujem . . . do . . . slovenske zadruge“, od c. kr. policijskega komisarja.

Zaplenjeni stavki hočejo samo osvetliti nalogo in stališče c. kr. uradov do gospodarskih potreb in teženj državljanov in obžalovati je, da se v predsto-

ječem slučaju postopanje c. kr. političnega in c. kr. sodnijskega urada v Velikovcu nikakor ne strinja niti z ukazom, ki se je izdal ob nastopu g. ministerskega predsednika do c. kr. uradnikov, naj dobiti hotno ustrežajo ljudstvu, niti s programatično izjavo, ki jo je podal nj. ekselencia v imenu cele vlade.

Podpisani zato vprašajo nj. ekselenco gosp. ministerskega predsednika in nj. ekselenco gosp. pravosodnega ministra:

„Kaj hoče visoka c. kr. vlada ukreniti:

1. da se ustavi nagajanje, ki mu je od njegovega začetka izpostavljena gospodarska zadruga v Sinčivasi in podružnica v Velikovcu od strani mestnega zastopa velikovškega in od strani tamošnjih c. kr. uradov;

2. da se varuje prosto izražanje misli o takih slučajih proti neopravičenemu zaplenjanju c. kr. koroške deželne oblasti, oziroma c. kr. državnega pravdnštva celovškega?“

Na Dunaju, dné 16. marca 1900.

Einspieler, dr. Gregorčič, Žičkar, Vencajz, dr. Žitnik, Barwiński, Ochrymowicz, dr. Gładyszowski, dr. Krek, dr. Gregorec, Povše, dr. Stojan, dr. Ferjančič, dr. Laginja, Spinčič, Wachnianyn, Borčič, Pogačnik.

Koroški deželni zbor.

4. seja, dné 27. marca. Razna poročila in predlogi deželnega odbora se brez debate izročé odsekom. — Poročilo dež. železniškega sveta se vzame na znanje. Poročilo pravi, da je železnica Sinčavas-Železna Kapla dobila koncesijo. Dežela doplača 120.000 kron. G. Čare je izrekel željo, da se napravi električna železnica iz Celovca v Velikovec, a se je predlog odklonil. V deželnem zboru zahteva sedaj posl. Plavec, naj se vendar ozira na to željo. Predlog se izroči stavbinskemu odseku.

5. seja, dné 29. marca. Posl. Hönliger in tovariši vprašajo deželnega predsednika, zakaj lovska postava ni dobila najvišjega potrjenja. Isti predlagajo, naj deželni zbor sklene, kedaj naj se na deželi začne šolsko leto, in naj se nastavijo stalni okrajni šolski nadzorniki. — Mnoga poročila deželnega odbora se odkazejo odsekom. — V imenu gospodarskega odseka predlaga posl. Umlauf, naj

na različnost svojih domoviu, zakaj vsi imajo isti cilj: iti med Bure, da tam ne le sebe, ampak tudi svojo domovino proslavé. Živo se pogovarjajo. Govorijo seve v edino-izveličalnem jeziku, to je v nemščini, katero Haupt, Hollinger, Kos in Šimko dobro znajo, drugi pa tako, da jo komaj iz ust spravijo; najslabše gre Mažaru Vaszaku. Pogovarjajo se o odhodu, ki je določen na jutri ob 5. uri zjutraj. Sedeli so precej dolgo v noč in potem so šli malo spat. Prvi se je zjutraj prebudil Bošnjak Maglaj, ki ni mogel zaspati in je bil torej vesel, da je jutro učakal.

Zjutraj so vstopili na ladijo „Afrika“ in komaj so si ladijo malo ogledali, oglašila se je piščal in ladija se je odmaknila od brega. Vreme je bilo lepo, da je bilo veselje, ni torej čuda, da so vsi naši prostovoljci bili dobre volje. Prvi dnevi na ladiji so hitro minuli, ker jih je vse zanimalo. Ogle dovali so sopotovalce itd., in tako so minuli štiri dnevi. Petega dné pa je navstala burja na morju in ladija se je nevarno gibala. Mažar Vaszak je letal sem ter tja po kajiti, držal si je z obema rokama glavo ter „terentil“, da se je podal na tako nevarno pot. Prvi je dobil morsko bolezen, za njim Haupt, Maglaj, Sekirka itd. Zdravi so ostali le Jaroš, Madzieski in Kos, kar se jim je zdelo srečno znamenje za daljše usode.

Burja je trajala 18 ur. Ko je potihnila, bili so naši prostovoljci zopet dobre volje, a vendar morje jih ni zanimalo več; vožnja po morju jim je presedala in veselili so se kopne zemlje. Šestnajsti dan so že zagledali neznano jim zemljo in so zasedrali v Delagojskem zatoku. Nov svet! Tu so še-le gledali in občudovali vse: nove rastline, ptice,

grmovje, drevesa itd. Tako med splošnim gledanjem in občudovanjem so prišli v gostilno, glavno podporo vsakega dobrega vojaka, in ko so se okrepčali, vsedli so v vlak, da bi se oglašili pri vojaškem uradu v Pretoriji. Ko so prišli v Pretorijo, srečavali so boste dečke s puškami in zelo so se čudili, zakaj jim stariši dovolijo nositi orožje.

Ali ne veste, da se pri Burih že od rojstva učijo streljati? — razlagal je Nemeč Haupt; zato bojda znajo tako dobro streljati.

Saj jim bomo pokazali, kdo zna bolje streljati, mi ali oni, bahal se je Sekirka.

Prišli so k posloplju vojaškega urada. General Joubert, ki se je baš takrat mudil v Pretoriji, dal si jih je predstaviti. Prostovoljci so se postavili po vrsti in so salutovali po vojaško. Poleg Sekirke je stal dolgi Kos, zraven majhen Jaroš, potem Nemeč Haupt s krivimi nogami, potem debeli bradati ember-Vaszak, orjaški Šimko, okretni Madzieski, tanki Bošnjak Maglaj, medli mali Hollinger in vrsto je končal živahni Petrovič. V naglici jim niti na misel ni prišlo, da bi se postavili malo po visokosti in širokosti, da bi tako napravili na poveljnika prvokrat dober vtis.

General Joubert se je nasmehnil in vprašal, ali so že bili pri vojaki. Vsak je povedal, kakšnega stanu je v svoji domovini. General je ukazal, da bi si za danes še oddahnili, ker jutri se morajo podvreči skušniji, kako znajo vojaško umetnost. Prostovoljci so salutovali in odšli.

General Joubert je z nasmehljajem na ustih zapustil prostor. Bržkone je koj zapazil, da v prostovoljcih ne tiči veliko vojaškega duha. Sicer pa jutrajšnji dan pokaže, kaj znajo.

PODLISTEK.

Prostovoljci pri Burih.

Kdo bi ne čutil z malim národom Transvala, ki se bori za svoje pravice, za rodno zemljo zoper napadajočo ga velemoč? Ni čuda, da se izmed vseh národov vkreavajo prostovoljci na ladije in hité z navdušenjem pogumnim Burom na pomoč. Nedavno smo slišali, da se je truma prostovoljcev, in sicer Poljaki, Čehi, Nemci, Švicarji itd., vkrcala v Hamburgu na ladijo, da bi v kratkem času bila v službi Burow.

A ne le ti, ampak tudi še drugi korakajo v boj. In ravno o teh drugih hočem pripovedovati, o katerih dozdej svet ničesar ne vé, in katerih usode dozdej še niso znane širšemu občinstvu.

* * *

Stopi, ljubi bralec, v duhu z menoj, 680 kilometrov daleč na sever, v mesto z luko Hamburg, da stopiva v gostilno pri „beli labodi“. Pri tretji mizi v kotu sedi deset možakov; na čelu družbe sedi Čeh Jaroš, zraven njega njegova dva rojaka Sekirka in Kos, člana „Sokola“ iz Rejpota; dalje sedita dva Nemca, Haupt in Hollinger, veterana iz Darmstadta, potem Poljak Madzieski, ud gasilnega društva v Kniezopolu, Mažar Vaszak iz Keeskmeta, Bošnjak Maglaj, konečno dva Rusina, Petrovič in Šimko, vkup torej 3 Čehi, 2 Nemca, 2 Rusina, 1 Poljak, 1 Bošnjak in 1 Mažar.

Kako je mogoče, da so se našli tako različni življi? Skupni namen jih je združil. Pozabili so

se sprejme resolucija, predlagana od posl. Ghona o železnici preko Tur in Karavank. Resolucija se soglasno sprejme. — S prihodnjim šolskim letom se sprejme v šolo za gluhoneme 12 učencev več. Zato se mora nastaviti tudi en učitelj več.

6. seja, dné 30. marca. Razna poročila deželnega odbora gredó v odseke. Tu jih ne omenjamo, ker jih navedemo, ko o njih poročajo odseki. — Cesar Franc-Jozefova cesta na južnem bregu vrbskega jezera, je stala do koncem decembra 1899. l. 263.924 gld. Koroška hranilnica je dala za cesto 150.000 gld. — Posl. Hönlinger utemeljuje svoj predlog, naj se začne šolsko leto na deželi z veliko nočjo in pravi, da se deželni šolski svet ne ozira na zahteve ljudstva. Temu ugovarjata poslanca Jos. Lemiš in dr. Metnic, ki pravi, da se je 233 krajnih šolskih svetov izreklo za začetek šolskega leta o vseh svetih, in le 167 za veliko noč. Dr. Steinwender je dokazal, da je dež. šolski svet storil ravno nasprotno tega, kar je sklenil deželni zbor. — Posl. Hönlinger dalje utemeljuje svoj predlog o nastavljanju stalnih okrajnih šolskih nadzornikov. To je zahteval dež. zbor že prej enkrat, a vlada je predlog odklonila, ker je stvar predraga.

Dopisi.

Za velikovško šolo so darovali: č. g. dr. Alojzij Čigoj, profesor bogoslovja v Celovcu, 10 kron; župnik Mat. Nessler v Galiciji na Koroškem 2 kroni; hranilnica in posojilnica za Sv. Lenart pri 7 studencih daruje od svojega čistega dobička od l. 1899. za velikovško šolo 20 kron; kaplan Jos. Kukačka v Črni 1 kron 20 vinarjev. Uredništvo predpustnega časopisa „Smeš“ nabralo v slovenskem klubu v Celovcu 15 kron. Neimenovan rodoljub v Celovcu 60 kron. Posojilnica v Framu na Štajerskem 10 kron. Neimenovan 10 kron. Č. g. Jos. Rozman, tajnik družbe sv. Mohorja, daruje prvi srebrnik za 5 kron „Národní šol“. Gozdanska omahljivca gg. Jož. Vošpernik 5 kron in Tomaž Weis 5 kron; priča g. Mat. Riepl 5 kron. J. H. v Celovcu 5 kron in Ant. Kaplán, kaplan v Pliberku, 5 kron. Hranilnica in posojilnica v Glinjah darilo od čistega dobička 30 kron. Vrle slovenske dekleta v Opatiji so darovale za velikovško šolo: Neža Malle 1 krono, Katinka Klemenjak 1 krono, Mici Wurzer 1 krono, Magdalena Resman 1 krono, Mici Kosmač 1 krono, Terezija Tlopak 1 krono in Ivan Mezeg 1 krono. — Vkup 195 kron 20 vinarjev. — Živeli nasledniki!

Iz Beljaka. (Razno.) Dné 25. marca je popoldanski vlak blizu južnega kolodvora povozil tesarja J. Kaiserja iz Št. Urha. V pijanosti je zašel na tir, ko je pridrdral vlak, ki ga je grozno razmesaril. — V Lipi bodo napravili novo tobakarno. — Prve lastovke smo videli dné 26. marca. — Dné 22. marca se je ustrelil železniški uradnik E. Krikova, star 22 let. Pred dvema letoma se je bil ustrelil njegov oče.

Iz Glinj. (Odpad od vere. — Smrt.) Od katoliške vere je odpadel tukaj na Trati rojeni 30 let stari Jožef Sigot, zdaj uradnik v Gradcu. Kaj poreče k temu njegova mati? — Dné 28. marca je umrla na Glinjskih Rutah pri Nemcu 70 let stara Uršula Tratnik. Našli so jo menda mrtvo na gnoju v hlevu. Ker je padlo v noči od 29. do 30. marca na Rutah še nad meter snega, so truplo silno težko spravili v Glinje; potrebovali so pogrebci od Nemca do Glinj 5 ur.

Iz Grabštanja. (To in ono.) Naš občinski odbor je imenoval g. Jožefa pl. Sternfelda čast-

nim občanom. Dné 19. marca se mu je slovesno izročila častna diploma. Isti dan je imenovani, ki je že 52. leto odbornik naše občine, praznoval svojo 80 letnico. — Dné 22. marca je pogorela v Jadovcah neka bajta. Zažgal je domač sin. — Med otroci so hudo razširjene ošpice.

Iz Kotmarevasi. (Nesreča.) Jaka Nemeč, brat p. d. Šmuka na Plešivcu, je padel, ko je vozil steljo, tako nesrečno pod voz, da ga je stlačilo. Mrtvega so potegnili izpod voza.

Iz Koprivne. (Razno.) Dné 5. marca sta dva voznika, ki sta šla s Črne po hlode v Koprivno, dobila doma vina v zajutrak. Žganje bi imel njun gospod prinesiti za njima. Že gredé pa sta poluknila toliko te preljubne pijače, da je eden trd kakor zaklana svinja ležal na vozu. Malo pred ciljem pa je, ne vem kako, zdrknil v vodo, v mrzlo Mežo. Tovariš, sevé tudi pijan, ni videl rad, da se mu izmuzne in koplje. Če bi ga bil ven vlekel, lahko bi se na glavo postavil za njim. Kaj stori? Vajen konje z bičem pognati, kedar obtiče, jame koj tovariša zmerjati, z bičem pretepati in tolči po glavi; ker „trdovratnežu“ pa z „ježlo“ ni bilo pomoči, pelje dalje. K sreči je dogodek videla neka žena in so kopajočega še pravočasno zanesli k peči sušit, vsega krvavega. Drugo jutro je odnesel pete. Gospod prišedši za njima, ni dal več žganja, ampak je pri ti priči „usmiljenega“ brata pognal, a brez biča. — Ni prav poročal „Mir“, da vlečejo vozniki 3 do 4 hlode po tleh za sanmi. To je za voznike razžaljenje, ker so jih vlekli po 3x4, t. j. po dvanajst. — Snega še to zimo nikjer ni manjkalo, samo tam ga ni, kjer se v denar spravljajo, na cesti. Dné 18. marca je ga spet padlo dosti, da so z Ratihe plazi močno bučali, enega sem slišal hodé iz Solčave grometi čez tri minute. — 21. febr. je (kakor v Škocijanu) opoludne o pol eni uri zablisknilo in dvakrat močno zagrmelo.

Novičar.

Na Koroškem.

(Kmetijska družba) je imela dné 20. marca svoj letni občni zbor, in sicer prvi po novih pravilih. O shodu bomo še natančneje poročali. Za danes samo omenimo, da je bil predsednikom soglasno izvoljen dosedanji podpredsednik, g. Anton Čare, p. d. Paukar v Pokeričah pod Celovcem.

(Iz nasprotnega tabora.) V Celovcu vstanovijo dné 6. apr. podružnico splošnega nemškega „sprachverein“-a v Berolinu! Kumoval bo nek dr. G. Saalfeld iz Berolina! Društvo dela baje za „čistost nemščine“. Ali je nemščina tako „nečista“, da potrebujejo velikih družtev, da jo morejo „očistiti“? Da ima društvo pa namen delati za „vsenemštvo“, kaže to, da kličejo govornike iz „rajha“, iz Berolina! Ali to služi v utrditev avstrijskega domoljuba? Kaj bi rekli ljubeznivi naši nasprotniki, ko bi Slovenci poklicali kakega govornika iz — recimo — Moskve! To bi vam bil vik in krik po vsem nemškem taboru! A, da jih oni kličejo iz Berolina, to je pa vse prav in dobro. O nesrečna avstrijska slepota, kdaj bodeš li že spregledala! — Dné 5. apr. ima nemškonacionalni „Volksverein“ svoj občni zbor. Govoril bo posl. Dobernik. Ta

je zadnjič na nekem shodu izjavil, da je že sit poslanstva. Ali mu postaja grozdeje že prekislo?!

(Duhovske zadeve.) Postala sta župnika na istem mestu: č. g. J. Pirker, provizor v Kelerbergu in č. g. Ferd. Moser, provizor v Porečah na gori. — Č. g. Fr. Gütl, provizor v Šmarnu, ostane tam za kaplana. — Č. g. Mat. Streit, provizor v Kotarčah, je prestavljen k sv. Boštjanu pod Ostrovico. — Č. g. stolni pridigar o. E. Volbert, družbe Jezusove, ima od 3. do 8. aprila v tukajšnji stolnici vsak večer ob 7. uri govore za moške. Predmet je: „Vera v socialnem pomenu.“ — Misijon so od 25. marca do 3. aprila imeli v Nemškem Plajberzi.

(Svarilo!) Več duhovnikov je v zadnjem času dobilo prosilna pisma od neimenovanega prosilca, pisana v spakedrani slovenščini in latinščini, v katerih „skromni“ prosilec zahteva kar 30 gld. do 7. t. m. Kajak so prošnje prav navaden „švindl“, zato pozor!

(Samomora.) V soboto dné 24. t. m. se je v Mariboru ustrelil tretješolec tamošnje gimnazije, Franc Bernardi, sin visokospoštovanih starišev v Sp. Dravogradu. Vzrok je bil strah pred kaznijo. Slabi tovariši so ga zapeljali, da je vstopil v tajno nemško-nacionalno gimnazijsko društvo „Valhala“, katero je zelo razširjeno med mariborskimi gimnazijci. Za tretji razred je bil Bernardi načelnik. Fant je bil prej priden, odličen učenec, a ko je prišel pred kakim dobrim mesecem v to družbo, se je popolnoma spremenil. Ravnateljstvo je zvedelo za to zvezo. V soboto je bil Bernardi poklican k ravnatelju, a rajši ko bi izpovedal in bil kaznovan, se je ustrelil. Čez tri četrt ure je v groznih mukah izdihnil. V „Valhali“ so fantje „igrali“ boritelje za velikonemško misel, se dvobojevali in pijančevali!! Tudi mariborski nemški realci imajo enako zvezo „Teutonio“. Kaj je pričakovati od take mladine? — V Celju se je ustrelil vojak 87. pešpolka, Avgust Plesivčnik, iz Pliberka. Vzrok: nezadovoljnost z vojaško suknjo.

(Streljanje s topiči.) Deželna vlada je izdala ukaz, da se odslej samo z dovoljenjem občinskega predstojnika in pod nadzorstvom v to določene osebe sme streljati s topiči (možnarji). Prepovedano je streljati v vaseh ali blizu njih, in blizu potov, po katerih vozijo. Streljati smejo samo vsaj 18 let stare osebe, ki ne smejo biti pijanci in ki znajo dotične priprave. Ukaz se je izdal, da se zabranijo mnoge nesreče pri streljanju.

(Od pošte.) Doslej so smela biti navadna pisma v Nemčijo, s poštnino 10 vinarjev, težka samo 15 gramov. Znaprej smejo biti kakor v Avstriji težka 20 gramov.

(Drobiž.) Dné 29. marca zvečer je bil v Celovcu požar. Pogorel je skedenj na prej Liegl-ovem posestvu, sedaj last mestne občine. — V Zgornjem Trbižu so našli na cesti mrtvega nekega trgovca iz Volč na Goriškem. — Za žandarmerijskega poveljnika v Celovcu je imenovan g. L. Konšek iz Lvova. — Zdravnik dr. Fr. Lukas se je preselil iz Prevalj v Eibiswald. Bil je hud nasprotnik Slovencev. — Po poročilih od 27. marca imajo garje pri ovcah v občinah Bistrica, Globasnica, Grebinj in Rikarjavas. — Prestavljen je učitelj g. Franc Montel iz Božjega Groba v Beljak. — Zima se je še enkrat pokazala v svoji moči. Dné 28. marca

Prostovoljci so hoteli poznati poglavitno mesto Transvala, zato so šli v mesto, sprehajali so se po ulicah, gledali tvrde, posebno so med tvrdkami iskali eno zelo znano tvrdo, pri kateri bi si mogli kupiti malo vojaške „korazje“. Njih pazljivo oko je takoj našlo gostilno; da to ni bila gostilna prve vrste, zapazili so takoj!

Petrovič reče: Bratci, najprej je treba, da bi kaj jedli, predno bodemo poskusili tukajšnje pivo. — Natakari prinese jedilni listek. Gostje so pregledovali jedi: Kuhana gos, meso iz antilope, rep od pavijana na črno, meso iz povodnjega konja z bobom, kaša z mlekom ali z vodo; pivo matimbe in bečuala; sveže buče in medovina.

Madzieski, Hollinger in Haupt so si naročili meso iz povodnjega konja, Kos in Petrovič kuhano gos z manzo in drugi so si naročili meso iz antilope. — Natakari je prinesel naročene jedi na lesenih krožnikih, a nožev in vilic ni prinesel. Ko pa so ono orodje zahtevali, prinesel je vsem vkup eno žlico, narejeno iz buče z dolgim lesenim držajem. Ni preostalo jim torej družega, kakor vzeti meso po afrikansko v roke in manzo s krožnika lizati z jezikom. Pivo bečuala jim je dišalo izvrstno. Ember-Vaszak je delal izjemo in je pil medenino, da so se mu brke lepile.

Ko so se nasitili ter napili, vrnili so se v kosarne in pričakovali željno prihodnji dan. Spali so kakor v novem svetu. Drugi dan zjutraj jih je peljal burski četovodja v skladišče obleke in dal jim je vojaško obleko: hlače, kratko suknjo, visoke škornje, širok klobuk in pas s strelivom. Ko so se oblekli in vrgli puško na ramo, bili so kakor pristni

Buri. Sedaj jih je četovodja peljal na velik prostor, kjer so imeli pokazati svojo vojaško zmožnost.

Za nekaj časa je k njim prišel general Botha. Pregledoval je in ukazal četovodji, da bi jim zapovedal nabiti puške. Prvi strel je imel biti v zrak.

Četovodja je velel: ena, dve, tri! in na tri je zagrmelo pol minute trajajoče pokanje pušek. Zadnji je izstrelil veteran Haupt. Na obrazu generala se je videlo, da s tem strelom ni bil zadovoljen. Ukazal je torej streljati v tarčo. Kot tarča je bil namalan vojak na lesenem plotu. Imeli so streljati na dvesto korakov. Šimko je zadel vojaka v noge, Jaroš je strelil 4 centimetre na desno, drugi niso zadeli niti plotu in Mažar Vaszak je zadel sosedno leseno uto.

S streljanjem gre slabo, reče general Botha. Pripeljite starega slona. Četovodja pripelje najstarejšega slona in ga postavi pred tarčo. Šimko in Jaroš sta ga zadela na hrbtu, krogle drugih so izginile. Generalov obraz je postal kisel in ukazal je Šimka in Jaroša zapisati med pešce; potem je jima velel odstopiti. Drugih osem se je imelo podvreči daljši skušnji.

Na povelje generala je pripeljal četovodja osem konj in je ukazal prostovoljcem: „Na konje!“ Kos, Sekirka in Madzieski so še precej spretno skočili na konje, najslabše pa se je kobacal v sedlo ember-Vaszak.

Četovodja je velel jezdit najprej v direk, potem v skok. Prvo povelje je bilo še precej dobro izvršeno, hujše pa je bilo pri drugem. Ko so konji začeli skakati, izpustil je Kos uzdo iz rok in je prijel konja za obe ušesi, Mažar Vaszak je objel svojega konja okrog vratu in tako so dirjali zapo-

redoma. Najboljše je šlo Sekirki, ki je imel kot kmet konja doma.

Sekirko in Madzieskega so zapisali k voznji topov. Sedaj je še ostalo poskusiti šest drugih. General je pokazal na nje in rekel: Meni se zdi, da le-ti bodo za nič. Bodemo jih poskusili še enkrat; naj skačejo čez ovire.

Četovodja je peljal šest ostalih prostovoljcev k jarku, 4 metre širokemu, in ukazal jim je, da bi ob enem skočili čez njega. Kos kot Sokol je bil lahko na drugi strani in za njim Petrovič. Oba Nemca sta padla v jarek in za njima se je privalil Mažar Vaszak, Bošnjak Maglaj je priletel k jarku, vstrašil se je in ni skočil.

General je ukazal Kosa in Petroviča vpisati k pešaški patroli. Videč pa žalostne obraze ostalih, ni jih hotel razžaliti in oba Nemca je določil k snaženju vojaških oblek in orožja. Mažaru Vaszaku je ukazal dati dudo in Bošnjaku Maglaju cimbele, da bi v prostem času razveseljevali burske vojake.

Drugega dné so vsi zapustili Pretorijo in odšli k svojemu novemu poklicu. Kako se jim zdaj godi, dozdam nistem zvedel. Kakor hitro dobim o njih kakšno poročilo, takoj ga bodem naznanil.

Iz češkega „Mira“. — Svečdn.

Smešničar.

Nekemu Judu je dekla ukradla šest funtov mesa in se izgovorila, da ga je mačka pojedla. Jud brž mačko vjame in jo položi na tehtnico (vago). Imela je ravno šest funtov. Zato reče Jud: „Meso je sicer tukaj, kje je pa mačka?“

je navedlo precej snega. Posebno visoko je zapadel v rožni dolini. Na Dunaju in sploh Nižje-avstrijskem je hudo oviral ves promet.

Po drugih slovenskih deželah.

(Proč od Gradca!) Slovenski deželni poslanci štajerski so sklenili, da ne vstopijo v deželni zbor, ker jih v Gradcu ne čaka drugega kakor zasmehovanje in napadi. Svoj sklep utemeljujejo v posebnem oklicu do volilcev.

(Sprava v Istri) je šla po vodi, kakor je bilo pričakovati. Italijanski poslanci so kratkoma lo zavrgli vse pravne predloge slovanskih poslancev ter se o njih niti v podrobno razpravo niso spustili. Govori se, da vlada sedaj skoro gotovo razpusti isterski deželni zbor, druge vesti pa trdijo, da se bode prej še sešel h kratkemu zasedanju, in sicer v — Poreč, odkoder ga je vlada radi laških nasilstev še-le nedavno preložila. V Poreč slovanskih zastopnikov seve ne bode.

(Drobne novice.) Za romanje v Rim se je v Ljubljani oglasilo 540 romarjev. Tem se v Gorici pridružijo še Goričani. — Vlada je nakazala 60.000 gld. kot podporo siromašnim Haložanom. Tudi se bo storilo vse, da se opustošeni vinogradi obnovijo. — Po večdnevni obravnavi je bilo dné 24. marca obsojenih v Gradcu 20 meščanov v težko ječo od 13 mesecev na pet in pol let, ker so s sleparskimi igrami vzeli okoliškimi kmetom znatno premoženje.

Križem sveta.

(Vojska v južni Afriki.) Huda nesreča je zadela Bure. V Pretoriji je namreč dné 27. marca umrl njih hrabri in sloveči general Joubert. — V ostalem se je položaj za Bure zboljšal in Angleži nikakor ne morejo tako hitro prodirati v njih deželo, kakor so mislili. Burski general Olivier je bil v enaki nevarnosti, kakor prej Cronje, da ga ulové. A odtegnil se je sovražniku in srečno združil z drugimi Buri. Sedaj se pripravljajo na veliko bitko.

(Tridesetletnico) svojega obstanka je obhajal dné 13. marca slovaški list „Národné Noviny“. Razun „Katolíckýh Novin“ še noben slovaški list tako dolgo brez prenehanja ni izhajal. List „Národné Noviny“ se spoštuje ne le na Slovaškem, ampak tudi izven meje. V 30. letih svojega obstanka je ta list vzgojil dolgo vrsto pisateljev. O njegovih vsebini se pohvalno izražajo prvi slovanski pisatelji in mislilci, dočim Mažarom tiči zelo v želodcu; zato so ga v zadnjih letih preganjali z raznimi nepravičnimi tiskovnimi pravdami, a list je vse boje pogumno pretrpel. Listu želimo, da bi se ga oklenile „vse slovaške duše in ljudje dobre volje, da bi ga ne zapustili in s tem ne zapustili národa in sebe v národu“.

(Ne vejo kam ž njimi.) S kom? No, z židi na Rumunskem. Rumunski kmetje so po židovskemu oderuštvo že tako izsesani, da židovske pijavke ne morejo več narediti nobenega „kšefta“. „Aliance Izraelite“ (zveza židov) mora zdaj skrbeti za 6 tisoč rumunskih židov, ki se morajo iz Rumunškega izseliti, ker si tam ne morejo več kruha zaslužiti. Židovska „Alliance“ napravlja zdaj za te rumunske žide prebivališča na Cipru in v južni Ameriki. Bog naj potolaži tiste kraje, v katerih se te koblice naselijo.

Naša gospodarska organizacija.

Poročilo gospodarske zadruga. Razni kmetovalci so povpraševali, bi li dobili v skladišču na posodo semenske leče. Odbor zadruga je sklenil, zadrugnikom semensko blago posojevati pod pogoji: 1. „Kdor hoče dobiti semena, mora prinesiti dovoljenje od gosp. župana in podpredsednika zadruga, g. Šumah-a. Kdor pride s takim dovoljenjem, bo dobil od poslovodje potrebno seme. — 2. Se mora v jeseni zadrugi vrniti enaka vrednost z obrestmi vred, in ne bi veljalo, da bi izposojevalec za biren blaga, ki ga zdaj dobi, zopet vrnil samo en biren. Če bo blago v jeseni dražje, bo treba manje vrniti, če bo ceneje, pa več. — 3. Mora vsakdo podpisati sprejemnico, zato mora priti posestnik sam v skladišče, ne pa hlapec.

Zaradi doplačil imamo naznaniti: Upali smo, da bodo cene nekoliko se povzdignile in da bomo mogli zadrugnikom dati izdatno več, nego trg, a to upanje se ni izpolnilo, ker cene so se zdaj, kakoršne so bile novembra meseca. In vsled tega se bodo morali gg. zadrugniki zadovoljiti s cenami, kakor so bile na trgu, ker zadruga ne sme in ne more doplačevati na svojo škodo. V Velikovecu smo do zdaj nekaterim prosilcem doplačevali pri ovsu nekoliko čez tržno ceno, a ker se cene ne ganejo, bomo tudi to sicer malenkostno doplačevanje ustavili, da zadruga ne pride v škodo. Doplačilo bodo dobili le še tisti, ki so popred manj dobili, nego bi bili izkupili na trgu. Zadrugniki naj nam tega ne zamerijo. Udov imamo zdaj blizu pet sto; če doplačujemo počez pri enem 1 do 2 gld.

čez tržno ceno, bi znašala doplačila vkup blizu 1000 gld., a zadruga bi za hlapce ne imela nič. Tako postopanje bi ne bilo pametno. Udje morajo vedeti, da je vso zadrugno premoženje njihova last, in da je boljše štediti prvo leto zadrugi v prid. Če bode kupčija prihodnja leta boljša, bode se potem zadrugnikom moglo več dati. — Pri detelji se bode pa še doplačevalo, ker se je popred po nizki ceni sprejemalo blago. — Prihodnja leta, ko bo zadruga tudi na drugi strani kaj zaslužila, si bomo boljše pomagali.

Pri vinski kupčiji se je menda pripetil smešen dogodek: Nek odličan kmet je nesel domu nekaj flašk vina in ga dal pokusit sosedom. Ti so ga pokuševali: Boljše je, kot v gostilni, a to ni vino, so menda rekli, ter kmeta tako splašili, da se ni upal vina popiti. Ovi poznavatelji se naj potolažé. Pred nekimi dnevi bil je v naši kleti neki gospod, ki sam z vinom tržuje in vino gotovo dobro pozna, katerega pa poslovodja ni poznal in je mislil, da hoče vina kupiti. Ta je povpraševal po vseh cenah in vsa vina pokusil, ter je pozneje priznal, da je ravno tako vino, ki ga je bil naš boječji kmet nesel domu, v primeri s ceno posebno dobro. Res niso vsa vina taka, kakor bi si jih želeli, a sprva ne gre drugače; drugokrat si bomo pri naročilih znali pomagati. Zdaj moramo biti zadovoljni s tem, kar imamo.

Naznanjamo še, da se v zadrugi dobi tudi travno seme, in da bomo naročili tudi mavca (gipsa) za polja.

Kmete opozarjamo, naj se pravočasno pri-skrbé, če jim bo manjkalo rži za kruh, ali turšice. Ta-le zdaj v ceni zelo raste in kmetov je mnogo med nami, ki bodo krušno kupovali, predno pride novina. Turšica je zdaj še zdatno cenejša, kakor rž, zato bo treba h „krušnemu“ devati turke, da rži prezgodaj ne bo konec.

Kupci povprašujejo po debelih plavih fižolah, ki jih kmetje navadno le po vrhah sadé; to-le blago bi se lahko drago prodajalo; morebiti bi hoteli zadrugniki poskusiti saditi jih več, bodi si ob polji ali v turšici, ne vem, kje bi najbolj kazalo. Dela bi nekoliko več bilo, kot z drugimi, ker se mora tej fižoli dati palica, ali poskusiti bi bilo le dobro, morebiti se pa trud izplača. — Pri navadnem fižolu pazite, da boste sadili beli fižol s plavimi očmi in zato preberite seme. Ta je pri centu vedno za cel goldinar dražji, nego beli fižol z rumenimi očmi, ki se ne skuha tako dobro, kot oni. Najdražji je seve prepeličji fižol, a nekateri pravijo, da ne obrodi povsod. Fižol se tudi lahko prodaja in se izkupi hitro lep denar, zato pazite, da ga dosti sadite, vzlasti pa ne puščajte praznih brazd v turšici ali repici. P.

Gospodarske stvari.

Posnemanje mleka s strojem.

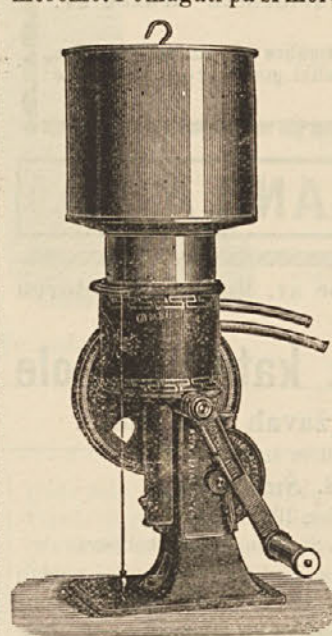
Kaj vse bo kmet vendar še doživel! Danes s stroji orjejo, žanjejo, mlatijo itd.; zdaj tudi še mleko na umeten način posnemajo. Marsikateri kmet bode z glavo majal ter si mislil, da se to za kmeta nikoli ne more izplačati. Da hočem prav govoriti, se poraba tega stroja za nekatere dežele pri nas malo prezgodaj priporoča, ker le premnogokrat najdemo še kmete, ki sami nimajo dosti mleka. Dosti krajev pa dobimo, kjer imajo dosti mleka, pa ga prodati ne morejo. Tukaj bi pa posnemalnik utegnil mnogo koristiti.

Naše mlekarstvo je danes še na jako nizki stopinji. Dosti velikih vasij imamo, kjer v gotovih časih pri vseh kmetih ne dobimo 50 litrov mleka. Ljudje pač za mlekarstvo niso uravnani. Dandanašnji čas pa zahteva, da tudi v tej stroki napredujemo. Da nam mlekarstvo more dati lepe dohodke, kažejo sosedne dežele, n. pr. Tirolsko, Švica itd. Najbolje se mleko vporabi v mlekarnicah, ali pa pri prodaji svežega mleka. To pa ni povsod mogoče. Mlekarnic v nekaterih krajih ni mogoče snovati, ker ni denarja, ali pa so vasi preveč raztrešene. Sveže mleko pa se more le v okolici mesta ali pri tovarnah itd. prodajati. Kmet je zatorej primoran na drug način iskati denar.

Spet bo kak kmet majal z glavo: „Saj prodamo »pinzgar« ter »skuto«; ali dohodki za te mlekarske pridelke so komaj toliki, da ima gospodinja nekatere krajcarje“.

Najbolji se mleko v gospodarstvu vporabi, če se dela dobro, surovo maslo. Opomniti pa moram: dobro, fino maslo! To pa je tudi malo preveč terjano od naših gospodinj. V kmetiji ni priprav za mlekarstvo; mleko pač stoji nekje v sobi, dokler je več plesnobe na mleku nego smetane. V izbi je toplo ter zaduhlo, in mleko že v 24 do 36 urah skisa in potem tolsčoba ne more več na vrh. Iz slabe, pokvarjene smetane tudi ni mogoče več nego 2½ kg. surovega masla dobiti. Z ozirom na kakovost mleka je cena od 80 kr. do 1 gld. za kilo navadna. Po tem računu bi bilo mogoče, za liter mleka povprečno pri najvišji ceni masla 3 kraj-

carje doseči. Posneto mleko se more 2 krajcarja liter računati, ker ga le kot živinsko krmo porabiti moremo. Pomagati pa si moremo s posnemalniki.

Pomen posnemalnikov (centrifug) je ta, da ni treba mleka po sobah okoli postavljati; in tudi toliko posode ne potrebujemo. Dalje je velika korist le-tega stroja ta, da iz mleka več tolsčobe dobimo, t. j. mi zamoremo ž njim več smetane in po tem tudi več masla dobiti. Zgoraj smo slišali, da pri navadnem posnemanju samo 3 kg. masla dobimo; s strojem pa je mogoče, do 4½ kg. masla dobiti. Naravno je, da se to ravna po tolsčobi v mleku. Vigredi bo seveda bolje nego pozimi.

Razun tega pa je posebno merodajna kakovost masla. Pri posnemalniku je smetana sveža, fina, sladka in se more precej pinjiti. Maslo je izvrstno in ga tudi najboljši plačujejo, 1 gld. 20 kr. do 1 gld. 40 kr. se za kilo za-nj povsod lahko dobi. Če zdaj po teh številkah računimo, najdemo, da se s tem mleko izdatno bolje vporabi. Pri 1 gld. 20 kr. za kilo, in če smo 4 kg. masla od 100 litrov mleka dobili, pride na liter mleka 4-8 kr. Pa ne samo to. Tudi posneto mleko je sladko, in ga je mogoče prodati ali pa ga porabiti. Kot živinska hrana je izvrstno. Če to mleko po 3 kr. računimo (in to vrednost ima), pride po tem računu na liter mleka 7-8 kr. Gotovo lepa cena! Naravno je, da vselej tako gladko, kakor sem tukaj popisal, ne pojde. Če pa pomislimo, da se dobiček v celem letu v lep denar nabere, je ta reč vendar premisleka vredna. Dokler pri nas maslo še vedno iz Tirolskega uvažamo, bo tudi pri nas lahko mogoče, naše pridelke dobro prodati. Treba je le, da so domači pridelki dobri, tako da zamoremo s tujim blagom konkurirati. Mogoče pa je to le s strojem.

Malo huda stvar je visoka cena takega posnemalnika. *) Najmanjši („Alfa Liliput-Separator“) stane 150 kron. Vsako uro posname 40 litrov mleka. Malo večji stroj je „Alfa Colibri Separator“, kateri na uro posname 125 litrov in stane 230 kron. Res je, da so vsi stroji malo predragi. Če pa računimo, da se mleko najmanj za dva krajcarja bolje izkoristi, in če imam vsaki dan le 20 litrov mleka za posneti, potem se stroj v 6 do 7 mesecih poplača in reči moramo, da se poraba posnemalnikov priporoča tudi za naše kraje. Posebno je to umestno pri jezerih, kjer se poletu toliko masla potrebuje. Tudi v oddaljenih krajih bi mnogokrat kazalo, tak stroj nakupiti. Če se enemu kmetu samemu ne izplača, naj se jih združi več, in naj nakupijo stroje k skupni vporabi. —m—

*) Prodaja najbolje posnemalnikov v Avstriji „Alfa Separator Gesellschaft“ na Dunaju, XVI. Ganglbauerstrasse 29.

Tržne cene.

V Celovcu, dné 29. marca.

Ime blaga	na birne		na hektolitrite		Prignalo se je
	K	v	K	v	
pšenica . . .	—	—	—	—	— konjev
rž	8	48	10	60	4 pitanih volov
ječmen	—	—	—	—	6 vprežnih volov
oves	4	68	5	85	— juncev
turšica	7	60	9	40	— juncev
pšeno	15	—	18	75	5 krav
fižol	—	—	—	—	1 telic
krompir	2	20	3	58	8 pitanih svinj
leča	—	—	—	—	—
ajda	8	50	10	62	299 prascev

Pitani voli so po — K do — K, vprežni voli po 240 K do 248 K, krave po 80 K do 320 K.

Sladko seno je meterski cent po 4 K 40 v do 5 K 20 v, kislo seno po 2 K 60 v do 4 K — v, slama po 2 K 80 v do 3 K 40 v.

Promet je bil vsled slabega vremena jako slab.

Velikovec, dné 28. marca. Prignali so: 324 volov, 72 krav, 7 telic, 3 teleta, 82 ovac, 1 kozo, 62 živih in 5 zaklanih svinj. Cena pitanih volov 56 do 60 K, tovornih volov 52 do 56 K za metriški cent žive vage.

Promet je pri goveji živini bil radi sejma v Pliberku in Grebinju slab. Po ovcah se je močno popraševalo, s svinjami bilo je malo prometa.

Pliberk. 26. marca. Prignalo se je: 2 bika, 492 volov, 97 krav, 12 juncev, 34 ovc, 8 prascev. Trgovci iz Avstrijskega, Štajerskega in Tirolskega.

Loterijske številke od 31. marca 1900.

Gradec	16	86	87	78	71
Dunaj	87	26	32	59	60

Slovinci, zahtevajte povsod ter rabite samo vžigalice in svinčnike družbe sv. Cirila in Metoda!

V Celovcu dobijo se vžigalice in svinčniki „družbe sv. Cirila in Metoda“ v traški gospé Izop, kosarske ulice številka 7.

NAZNANILA.

V tiskarni družbe sv. Mohorja v Celovcu je na svitlo prišel

Katekizem za katoliške šole

v združenih državah ameriških.

Sestavil in izdal

Rev. J. S. Šusteršič,

Joliet, Ill.

Z dovoljenjem prečast. St. Cloudskega škofijstva.

Cena kartoniranemu iztisu je 40 kr., po pošti poslan velja 45 kr.

Št. 4757.

Naznanilo.

Dné 1. aprila 1900 se začne pobirati od visokega deželnega zbora vpeljana samostojna deželna doklada na porabljeno pivo, vsled ukaza c. kr. deželne vlade od dné 15. marca 1900, št. 13, objavljenega v deželnem zakoniku.

Od koroškega deželnega odbora
v Celovcu, dné 29. marca 1900.

Najlepše velikonočno darilo

DOKTORJA FRANCETA PREŠERNA POEZIJE

ilustrirana izdaja, cena mehko vezana 5 K, v platno vezana 6 K 40 vinarjev, v svinjskem usnju vezana 9 K, po pošti 30 vinarjev več.

Ig. pl. Kleinmayr in Fed. Bamberg
založna knjigarna v Ljubljani.

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikoriij, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravi bobovi kavi, to je cikoriija ali:

kava družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Dobiva se povsod!

Glavna zaloga pri trgovcu: **Iv. Jebačinu** v Ljubljani.

C. in k. dvorna **tovarna za orgle**
'bratov **RIEGER**
v Krnovem (Jägerndorf)
avstr. Šlezija
izdeluje zvrstne in cene **cerkvene orgle.**

V zalogi tiskarne družbe sv. Mohorja v Celovcu dobiti je v mali obliki molitev:

Tri božje čednosti,

kakor so jih slovenski verniki na Koroškem povsod moliti navajeni. 100 iztisov velja 30 kr., po pošti prejetih 40 kr.

Tiskarna družbe sv. Mohorja

se uljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pismenih zavitek itd. po najnižjih cenah.

Umetnijski zavod
za
slikarije na steklo.

v
B. Škarda
v Brnu.

Odlikovan osemkrat
s prvimi darili.

Poseben zavod
za slikana
cerkvena okna v
vsakem slogu in
vsaki izpeljavi.

Ceniki, proračuni, načrti in osnutki, kakor vsi strokovnjaški nasveti zastonj.

Uljudno naznanjam, da preselim 1. aprila tega leta svojo

trgovino s špecerijskim blagom in barvami

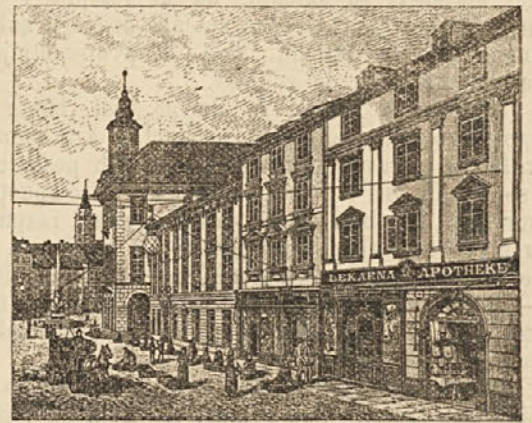
iz tukajšnjega glavnega trga v hišo g. Lovrenca Maurer-ja, pekarnja, št. 7. v ulici „Ankershofengasse“. Tja se z glavnega trga pride mimo okrožne lekarne (Kreis-Apotheke).

Se zahvaljujem za doslej mi izkazano zaupanje ter se priporočam za naklonjenost tudi v prihodnje. Prizadeval se bodem svojim odjemalcem le z dobrim blagom po najnižji tukajšnji ceni postreči. V Beljaku, v marcu 1900.

Pavl Komac.

Dobiva se najceneje v podpisani lekarni, od koder se tudi jeden kos z obratno pošto razpošilja, ako se naroča po pošti.

Pogled mestnega trga in lekarne Trnkóczy-a v Ljubljani.

Lekarna Trnkóczy,

v Ljubljani,

priporoča naslednja, že mnogo let z dobrim uspehom preskušena zdravila:

Dr. pl. Trnkóczy-ja

želodečne

kapljice. Dobro sredstvo za želodec. — 1 steklenica 20 kr., 12 steklenic 2 gld.

Dr. pl. Trnkóczy-ja

krogljice

odvajalne (čistilne), čistijo želodec. — Škatlja 21 kr., 6 škatljic 1 gld. 5 kr.

Pocukrane krogljice, 1 škatlja 40 kr., 3 škatlje 1 gld.

Doktor pl. Trnkóczy-ja

prsni, pljučni in kašljek sok ali zelišni sirup, sestavljen z lahko raztvorljivim vapnenim železom, utiša kašelj, raztvorja sliz, ublažuje bol in kašelj, vzbuja slast do jedi in tvori kri. — 1 steklenica 56 kr., 6 steklenic 2 gld. 50 kr.

Doktor pl. Trnkóczy-ja

protinski ali drgnilni cvet (udov cvet, Gichtgeist) je kot bol utešujoče, ublažujoče drgnjenje za križ, roke in noge, kot novo poživljajoče drgnjenje po dolgi hoji in težkem delu itd. priporočljiv. — 1 steklenica 50 kr., 6 steklenic 2 gld. 25 kr.

Doktor pl. Trnkóczy-ja

kurja očesa, izkušeno sredstvo zoper boleča kurja očesa, bradavice, otrpnjenje kože, kraste, roženico, žulje in ozeblane. Ima to veliko prednost, da se samo le s priloženim čopičem bolni del namaže. — Steklenica po 40 kr., 6 steklenic 1 gld. 75 kr.

Varstvena znamka.

Za varčne gospodinje, dojenčke, otroke, nervozne, ozdravljence, malokrvne, bledične, za vsakega bolnika, sploh za vsakega se priporoča namesto brezmočne, dražljive kave in ruskega čaja doktor pl. Trnkóczy-ja **kakao sladni čaj** kot tečno, krepilno, zdravo, najboljše in najcenejše redilno sredstvo. Zamotek (1/4 kile vsebine) 20 kr., 14 zamotkov samo 2 gld. 25 kr.

Ker je vedna skrb p. n. ekonomov, kmetovalcev, živinorejcev itd. obrnjena na ohranitev zdrave in krepke živine, opozarjamo iste posebno na naše doktor Trnkóczy-jeve redilne preparate za živino.

Doktor pl. Trnkóczy-ja

živinski

redilni prašek za notranjo rabo pri kravah, volih in konjih. Ze skoro 50 let z najboljšim uspehom v rabi, kedar živina noče žreti in da se zboljša mleko. — Zamotek z rabilnim navodom 50 kr., pet zamotkov samo 2 gld.

Varstvena znamka.

Praščičji

krmilni in redilni prašek. Varstveno in dijetlično sredstvo za praščice. Za notranjo rabo, za tvorbo mesa in masti. — Zamotek 25 kr., pet zamotkov samo 1 gld.

Varstvena znamka.